

eneste Udgift, denne Kommune har haft. Jeg antager, at som det er gaaet i Vejle, er det gaaet i adskillige andre Kommuner, hvor Epidemien har raset. Man har ogsaa maattet oprette Hjelpehospitaler, fordi det hurtigt viste sig, at de kommunale Hospitaler langt fra kunde optage alle dem, der trængte dertil. Man har derovre maattet gaa til at indrette og istandsætte 2 Hjelpehospitaler og antage en Del flere Sygeplejersker, end man havde i Byen, og endvidere antage en Mængde Kvinder dels til Sygepleje og dels til Hjælp for saadanne Hjem, hvor baade Mand og Hustru og undertiden hele Familien var syg. Det er afgjort, at disse Foranstaltninger, som det har været nødvendigt at foretage, efterhaanden som Epidemien greb om sig, har medført meget betydelige Udgifter; man er oppe paa adskillige Hundrede Kroner pr. Dag. Derfor synes jeg, man maa udvide § 61 i den Retning, jeg har talt om, hvad jeg haaber ogsaa vil kunne samle Partierne her i Folketinget og i Rigsdagen, og jeg haaber endvidere, at den højtærede Indenrigsminister vil stille sig velvilligt overfor den Tanke, at Halvdelen af de Udgifter, Kommunerne faar ved at være med til Foranstaltninger mod Epidemien, udredes af Statskassen.

Jeg henstiller, som sagt, disse Tanker til den højtærede Ministers Overvejelse og haaber, at de maa kunne finde Velvillie, ikke alene hos den højtærede Indenrigsminister, men ogsaa hos Partierne i dette høje Ting.

Ferd. Nielsen: Ligesom de to foregaaende Talere skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling. Den herskende Influenzaepidemi har ramt mange Hjem og mange Familier overordentlig haardt, og derfor er det ganske naturligt og nødvendigt, at der ydes de Hjem, som er daarligt stillede i økonomisk Henseende, den tilstrækkelige Støtte og Hjælp uden Fattighjælps Virkning. Jeg vil udtale min Tilfredshed med, at dette Lovforslag, der udvider Fattiglovens § 61, saaledes at der kan ydes Hjælp i saadanne Tilfælde uden Fattighjælps Virkning, faar tilbagevirkende Kraft fra 1. August 1918.

Med det samme vil jeg udtale min Sympati for og Tilslutning til den Tanke, som det ærede Medlem fra Vejle (Chr. Jacobsen) fremsatte i Begyndelsen af sin Tale, nemlig at der bør ydes disse Familier en særlig Hjælp. Jeg forstod hans Udtalelse saaledes, at det var Hensigten at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg, og det er mit Haab, at man under en Udvalgs-

behandling maa kunne samle de forskellige Partier om denne Tanke. Ligeledes gaar jeg ud fra, at Udvalget saavel som den højtærede Indenrigsminister er villigt til at overveje den sidste Henstilling fra det ærede Medlem, saa kan vi forhandle nærmere derom. Det maa selvfølgelig overvejes, før man tager endelig Stilling dertil.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Johannes Lou: Baggrunden for dette Lovforslag er den herskende Influenzaepidemi, som har givet sig Udslag i, at der fra Juni til 1. November i København har været anmeldt 71 562 Tilfælde og efter 1. November ca. 10 000 Tilfælde. Ude paa Landet har der i nævnte Tidsrum været anmeldt 121 636 Tilfælde og siden 1. November 38 388 Tilfælde. Epidemien er saaledes i Aftagende i Hovedstaden og vel ligeledes i Provinsbyerne, medens den ude paa Landet stadig breder sig. I København har der i de sidste 5 Uger været 976 Dødsfald, paa Frederiksberg 206 og i det øvrige Land kun 779.

Den her foreslaaede Ændring i Fattiglovens § 61 vil faa Betydning baade kvantitativt og kvalitativt. I Fattiglovens § 61 tilsiges Hjælp, forsaa vidt den paagældende er anbragt paa en Statsanstalt eller paa en af Staten godkendt Anstalt, eller af en saadan Anstalt under dennes vedvarende Tilsyn er anbragt hos private. Derimod foreslaas det her i Lovforslaget, at med Hensyn til den herskende Influenzaepidemi gælder Bestemmelserne i § 61 tillige dem, der er anbragte i private Sygehuse, eller som behandles i Hjemmet. Det er en meget betydelig Udvidelse, og jeg tillader mig at spørge, om den, naar den nu vedtages, vil faa Indflydelse ogsaa paa de øvrige i § 61 omtalte Sygdomstilfælde.

Lovforslaget gaar ligeledes ud paa, at der skal ydes gratis Medicin. Hvad er Medicin andet end Helbredelsesmidler? Indenfor denne Gruppe har de to ærede sidste Talere omtalt Ro og Hvile for Patienten, hvilket vel rettere vil sige Hjælp til Familien, medens vedkommende Familienfader er syg. Ro og Hvile hører absolut til de allervigtigste Lægemidler, og de vil faa den allerstørste Betydning. Medicin kan betyde mange Ting, og jeg vil spørge: Hvor langt er det Meningen, at denne Bestemmelse skal strække sig? Skal det kun være de Pulvere og Miksturer, man faar paa Apoteket? Skal det ikke i væsentlig Grad ogsaa være de styrkende Midler, som er af den